

Firenze eller Venedig? Menneskehedens næste hundrede dage

af Dennis Speed (EIRNS) – 21. januar 2025

Fra og med mandag den 20. januar er vi trådt ind i en ny og højere fase af den aktuelle historie. Tre verdensledere, præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin, vil mødes – ikke sammen, men præsident Trump har til hensigt at mødes med hver af de to, sandsynligvis i løbet af de næste 100 dage. Præsidenterne Xi og Putin har mødtes 42 gange i løbet af det seneste årti, og måske vil de også mødes inden for samme tidsramme. Tirsdag den 21. januar talte Xi og Putin på en videokonference om, hvordan krigen i Ukraine kunne afsluttes, om Ruslands støtte til Kinas holdning til Taiwan og om præsident Trumps opkald til præsident Xi den 17. januar, ifølge Reuters og andre presserapporter .

Hvis man har et fastlåst syn på verden, skal man forberede sig på at forlade »tåbernes skib«. Den snart åbenbare udvikling på verdensscenen vil blegne i sammenligning med potentialet for mere vidtrækkende og endda forbløffende ændringer, der kan forårsages, hvis en aktiv transatlantisk borger bliver følelsesmæssigt og intellektuelt involveret i dette unikke øjeblik. Selv om det måske er indlysende for dem, der ikke er intellektuelt lænket af geopolitikkens ideologi, kan den faktiske dynamiske natur af denne højere mangfoldighed ikke kun forstås, men også tilgås og styres.

I det mindste midlertidigt er de tilsyneladende »love« i det geopolitiske univers blevet suspenderet. De fjollede opdelinger i »venstre« og »højre« fungerer ikke. Kendsgerningerne, som man har lært dem, vil ikke stemme. I – det amerikanske folk, Europas borgere, anglosfærens ofre og

dens døende imperiale kultur – har brug for menneskeligt efterretningarbejde, og det er Lyndon LaRouches *Executive Intelligence Review*, der kan give jer det. For at forstå disse tre ledere – præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin, hvoraf to har været mål for attentater i de seneste måneder og år – og det løfte (og den trussel), de udgør, i deres faktiske historiske kontekst, er det nyttigt at overveje disse kloge ord af Lyndon LaRouche:

“Den nu afsluttede 500-årige cyklus i europæisk historie, som dukkede op i det 15. århundrede, er blevet bestemt af den begyndende konflikt mellem de to ledende kræfter i europæisk kultur i dette århundrede. På den ene side var der kræfterne bag den gyldne renæssance, centreret omkring skikkelser som kardinal Nicholas af Cusa og konciliet i Firenze i 1439-40. På den modsatte side stod det Venedig-centrerede europæiske aristokratiske og finansielle oligarkis genopståede magt. ... Al europæisk historie siden det 15. århundrede i Europa og globalt har været domineret af den kulturelle konflikt mellem renæssancens udstrålende indflydelse og den modsatte, fra Venedig søsatte kraft i den såkaldte ‘Oplysningstid’.”

Kirkerådet, »Koncilet i Firenze«, som LaRouche henviser til, fandt sted i 1439 og blev organiseret af kardinal Nicholas af Cusa. Cusa forsøgte at forene de østlige og vestlige kristne kirker gennem en heroisk diplomatisk handling. I Cusas bog *De Docta Ignorantia (Om lærd uvidenhed)* og andre skrifter diskuterede han ideen om »*Coincidentia Oppositorum*« – »modsatningernes sammenfald« – at der for ethvert uløseligt, uhåndterligt tankeproblem findes en højere mangfoldighed, en »bjergtop«, hvorfra problemet kan ses og i sidste ende løses. (Det bedste, korte eksempel på, hvordan man kan tænke over, hvordan man gør dette, er Helga Zepp-LaRouches »Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur«.

Venetianerne splittede og regerede gennem bedrag, løgne og personlig korrupsion, i høj grad gennem indflydelse fra deres globalt udstrakte indsamling af efterretninger og

manipulation. Det har været den britiske efterretningstjenestes historiske metode, som senere blev overtaget af korrupte og forræderiske elementer i den amerikanske efterretningstjeneste. Som Mike Pompeo sagde til en gruppe studerende på Texas A&M University den 15. april 2019: »Hvad er kadetmottoet på West Point? Du skal ikke lyve, snyde eller stjæle, og du skal ikke tolerere dem, der gør det. Jeg var direktør for CIA. Vi løj, vi snød, vi stjal...«

Hvis det amerikanske folk mobiliseres for at sikre en vellykket nominering af Tulsi Gabbard og Kash Patel til posterne som henholdsvis Director of National Intelligence og Director of the Federal Bureau of Investigation; for at sikre frigivelsen af alle sagsakter vedrørende mordene på John F. Kennedy, Malcolm X, Martin Luther King og Robert F. Kennedy; og at sikre frigivelsen af de ultrahemmelige dokumenter om mordforsøget på og fængslingen af Lyndon LaRouche for hans arbejde med det strategiske forsvarsinitiativ – så kan det samarbejde, som verden har brug for fra Trump, Xi, Putin og flere andre verdensledere, fortsætte. Denne chance for samarbejde vil dog næsten helt sikkert mislykkes, medmindre denne betingelse er opfyldt.

Hvorfor har man derfor brug for at læse og abonnere på *Executive Intelligence Review*, den menneskelige efterretningstjeneste? *EIR* respekterer sine læses intellektuelle potentiale. Et eksempel på det: Den nok vigtigste udvikling, der er sket i verden i de sidste dage, var det kinesiske fusionskraftprograms præstation, Experimental Advanced Superconducting Tokamak (EAST), som med succes i næsten 18 minutter opretholdt den atomare højtemperaturreaktion, som er fusion, en reaktion, der brænder varmere end Solens overflade- og selv kernetemperatur. Fusionsreaktionen blev opretholdt i laboratoriet i 1.066 sekunder, hvilket langt overgår sidste års rekord på 403 sekunder. Reaktionen blev opretholdt ved en temperatur på over 100 millioner grader Celsius, eller 180 millioner grader

Fahrenheit. (Solens kernetemperatur er 15 millioner grader Celsius eller 27 millioner grader Fahrenheit). Det betyder, at det er lykkedes at udnytte en ild, der er mere end seks gange varmere end solens kerne, i 18 minutter. »Det ultimative mål med en kunstig sol er at skabe fusionskraft som solen, give menneskeheden en endeløs, ren energikilde og muliggøre udforskning af rummet ud over solsystemet,« hedder det i erklæringen fra State Council Information Office of China.

Er det ikke noget, som USA og Europa burde gøre? Burde vi ikke være med til det? Burde vi ikke kræve, at præsident Trump spørger præsident Xi Jinping om deres fusionsprogram? Burde USA, Rusland, Kina, Indien, Japan, Brasilien ikke indkalde til en verdenskonference for at diskutere, ikke hvad Trump lige har kaldt »den grønne nye svindel«, men et internationalt samarbejdsprogram i Apollo-stil for atomar fusion, i ånden fra det JFK sagde i sin tale på American University den 10. juni 1963 og i sin tale i FN den 20. september 1963? Burde det ikke være et mål, som det amerikanske folk omfavner, når de forbereder sig på at fejre 250-året for dette lands fødsel i Independence Hall i juli 1776?

Det er en menneskelig efterretningstjenestes rolle. »Fortæl folket, hvad de er nødt til at vide, så finder de ud af, hvordan de skal gøre det, der må gøres.« Trump-administrationen bør gennem Gabbard, Patel og andre udnævnelser og dens frigivelse af sandheden gennem dens frigivelse af dokumenterne og den sande historie, der tilhører det amerikanske folk, gøre en ende på det umenneskelige efterretningsarbejdes herredømme og erstatte det med det menneskelige efterretningsarbejdet, som Lyndon LaRouches *EIR* både producerer og repræsenterer.

Foto: Photo by David Mark from Pixabay